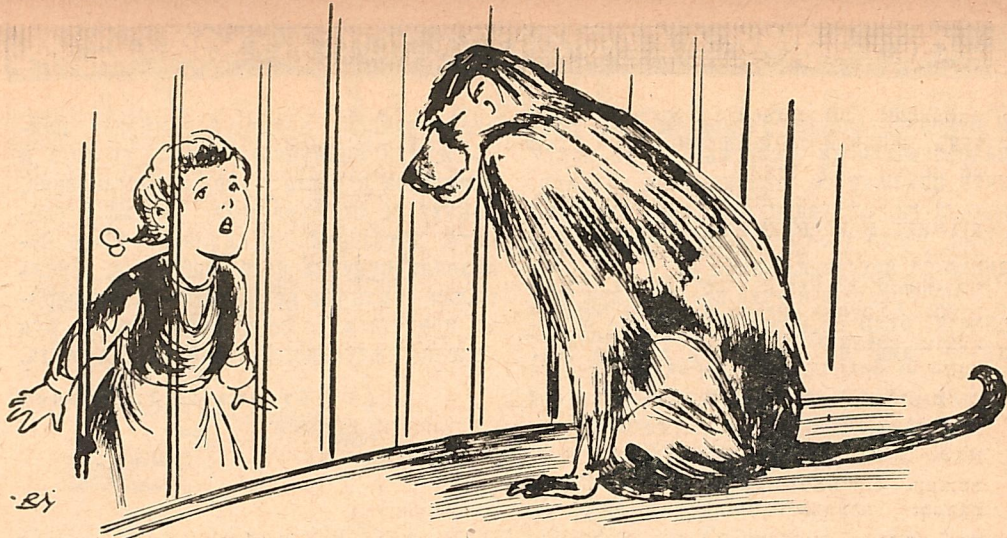

тия грамадни животни — какъ служатъ за язда, носятъ хора, дървета, на война се ходи съ тѣхъ, както тука съ конетѣ. И тоя хоботъ, дето е като дуло на орждие, съ него вършатъ всичко. Въ сѣщия мигъ новиятъ слонъ надигна едно дръвче. Каточе планина се размърда, така тежко застѣпна той. Краката му дебели като диреци на кѣща. Когато слонътъ опрѣ грѣбъ о кѣщата, Буби, пренесълъ се каточе ли въ самата Индия, заразправя какъ слоноветѣ никога не лѣгали, защото нѣмали похлупка на колѣнетѣ, ами тѣй преспивали, опрѣни на нѣкое дърво. И когато искали да ги убиятъ, прерѣзвали ношемъ дървото, и тѣ се търкулвали. Очитѣ на Буби за свѣткаха като на ловецъ на слонове. Сякашъ е убилъ вече единъ, та сега разправяше какво ще прави отъ кожата му, колко струватъ жбитѣ му и че тѣхния сервисъ ималъ такъвъ цѣтъ... И той, и Жоро сега стоеха мълчаливо и изглеждаха на палета предъ тѣхъ. Само Милчо отишелъ отсреща, изглеждаше съ тая широкопола шапка по-голѣмъ. Той идѣше каточе ли заедно съ слоноветѣ, като нѣкакъвъ плантаторъ и тѣхенъ господарь. И както ги гледаше миловидно, искаше му се да си ги възседне и да

се върне въ топлигѣ страни. А тѣ си играеха, като да сж въ родината си. Единиятъ вземаше прахъ съ хобота и духаше другия; тоя пѣкъ сѣрбаше вода и го поливаше като съ маркучъ. Раздразни ли ги нѣщо Жоро или тѣ бѣха забелязали, че е пакостникъ, единиятъ отъ тѣхъ неочаквано дигна хоботъ и го облѣ цѣлия съ вода. Какъ ще си отиде сега дома? На капчуци шуртѣше вода отъ дрехитѣ му. Милчо и Калинка се смѣха до сълзи. Драго имъ бѣше, че слоноветѣ най-после го наказаха...

При маймункитѣ Калинка остана сама. Сега вече пѣкъ тя се пренесе въ далечнитѣ страни, гдето дърветата раждатъ хлѣбове вмѣсто плодове, и тия умни и хитри като човѣкъ животни се хранятъ съ тѣхъ. Гледаше ги тя какъ се катерятъ съ дългитѣ си рѣце, какъ правятъ разни гримаси, смѣятъ се и намигатъ, клечатъ на голитѣ си задници и чоплятъ каквото имъ се даде. И безъ да ше, забрави, че е между животни, току чупна отъ геврека, който Буби ѣ купи по пѣтя, и имъ го метна. Едната го хвана съ шепи, помириша го и чакъ тогава го сдѣвка и глѣтна. Човѣкъ, сѣщински човѣкъ!... За да провѣри, Калинка втория пѣтъ имъ хвърли камъче, но тѣ го върнаха, та щѣха да